

РОДНА ПЪСЕНЬ

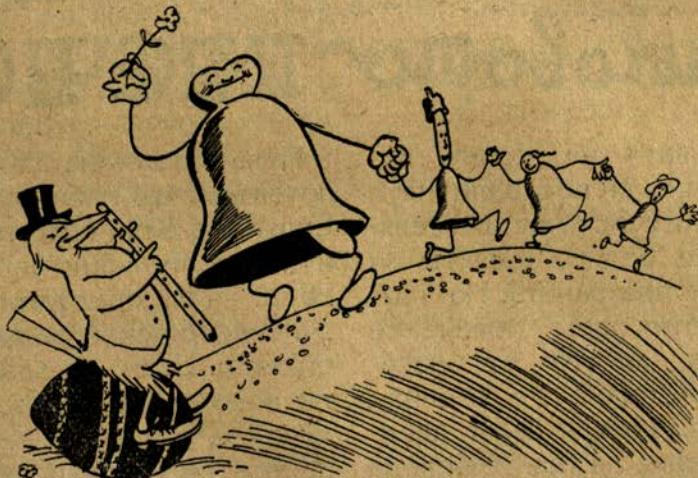
Огрѣло ми е ясно слѣнце
надъ плодни равнини далеко,
отъ Дунава до Бѣло-море,
презъ урви и скали напрѣко.

И затрептѣло въ небесата,
то гледа, гледа и се чуди:
навредъ изъ бѣлгарско децата
отъ радостъ днесъ сѫ като луди.

И пъять, съ блѣсъкъ въвъ
очитѣ,
а пъсеньта гѣрми, не спира,
и тая пъсень въ далнинитѣ
лети и всѣки я разбира.

Огрѣло ми е ясно слѣнце
надъ плодни равнини далеко,
отъ Дунава до Бѣло-море,
презъ урви и скали напрѣко.

Ас. Калояновъ

ВЕЛИКДЕНСКИ КАМБАНИ

Звѣнять великански камбани,
звѣнять тѣржествено въ ношта,
и пъсеньта имъ, съ обичъ сгряна,
лети далече по свѣта —

лети къмъ Вардаръ и Марица,
къмъ Добричъ, Рила и Пиринъ,
лети като съ крила на птица
къмъ Битоля и Охридъ синъ.

И тази чудна, свята пъсень,
пропита съ огнь и възоргъ,
звѣни навредъ: — Христосъ възкресе,
възкръсна бѣлгарскиятъ Богъ!

Ненчо Савовъ